

Η ΜΕΣΣΗΝΙΑ

Τιμή συνδρομῆς προπληρωτῆς
Ἔτοςία δραχ. 20.
Ἀπὸ τὸ Ἐξωτερικὸν 24.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Τιμή καταχωρήσεως προπληρωτῆς
δι' ἕκαστον στίχον λεπ. 15.
Ἐκδίδεται ἀπαξ τῆς ἑβδομάδος.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

ΚΑΛΑΜΑΙ, τῆ 5 Σεπτεμβρίου 1857

Δεκάτην ἤδη ἡμέραν θρηνοῦμεν τὴν παῦσιν τοῦ ἔργου τῆς Φραγκολίμνης. Ἡ παρούσα ὥρα τοῦ ἔτους ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν μᾶς ἐπαπειλεῖ μὲ διαρκεῖς βροχάς, ὅτε καὶ ἡ ἐργασία ἀδύνατος ἀποβαίνει, καὶ ὁ βόθρος πληροῦται, κατὰ δυστυχίαν τῆς πόλεως, ὑδάτων. Καὶ ἐντούτοις ἡ Νομαρχία διατηρεῖ τὸν σοβαρὸν αὐτῆς καὶ ἀρχέτυπον χαρακτήρα, ἀποφεύγουσα πᾶσα ἐπαφήν τοῦ ἔργου. Ἐρχήσαμεν ν' ἀμφιβάλωμεν ἂν ἔχωμεν Νομαρχίαν, διότι πῶς δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν τοσαύτην δυσηκοίαν ἀπέναντι τῶν ἀπειρῶν γογγυσμῶν τοῦ λαοῦ, ἀπέναντι τῶν βροντωδῶν φωνῶν τοῦ τύπου, ἀπέναντι τῆς γενικῆς ὑπὲρ τοῦ ἔργου συνηγορίας. Ἄλλ' ὅχι, ὑπάρχει Νομαρχία, ἄλλο τι εἶναι τὸ ἐλλείπον, ἄλλη τις εἶναι ἡ αἰτία, τὰ ὅποια περιττὰ ἔστιν νὰ γεννηθῶνται. Ἐκαστὸς εἰσέρχεται πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἕκαστος γνωρίζει ποῖος θέλει τὸ καλὸν τοῦ τόπου καὶ ποῖος ὅχι, ποῖος ἔχει πρὸς τὰ καλὰ διάθεσιν καὶ κλίσιν καὶ ποῖος ὅχι, καὶ ταῦτα πάντα κάλλιον παντὸς ἄλλου διακρίνει ὁ λαὸς τῆς Μεσσηνίας. Ἄς ἀφήσωμεν λοιπὸν τὴν Νομαρχίαν μὲ τὴν δυσηκοίαν τῆς, καὶ ἄς ἔλθωμεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἔργου αὐτοῦ καὶ τῶν λόγων τῆς παρεμποδίσεως, διὰ νὰ εἰδῶμεν ὅπως δίκαιον ἔχουν οἱ παρεμποδίζοντες, ὅποιοιδήποτε καὶ ἂν ᾖσιν. Ἀφότου δὲ πρᾶγματα ἀπεκατεστάθησαν καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐπανῆλθον εἰς τὰς ἐστίας των, καὶ ἤρξαντο νὰ σκέπτονται περὶ τῶν κοινῶν, μία τῶν κυριωτέρων αὐτῶν φροντίδων ὑπῆρξεν καὶ ἡ παρᾶχως τοῦ βόθρου τῆς Φραγκολίμνης, ὡς ἐπιβλαβούς εἰς τὴν υγείαν τῶν πολιτῶν, καὶ καθιστώσης ἄχαρι τὸ μέρος ἐκεῖνο. Ἀλλὰ τὸ ἔργον ἐθεωρήθη πάντοτε κολοσσαῖον καὶ ἀκατόρθωτον ἕνεκα δύο λόγων, πρῶτον τῆς ὕλης, τὴν ὁποίαν ἐχρειάζοντο διὰ τὴν παράχωσιν, καὶ τὴν ὁποίαν ἠδυνάτουσαν ποῦ νὰ εὔρωσι, καὶ δεύτερον τῆς υπερβολικῆς δαπάνης, τὴν ὁποίαν ὁ Δῆμος ἦτον ἀδύνατος νὰ ὑποστῆ, καὶ τοιοῦτοτρόπως τὸ πρᾶγμα ἔμενον οὕτω, μὲ ὅλα τὰ ἐκ τούτου προερχόμενα κακά. Μύριαι περὶ τούτου σκέψεις καὶ συζητήσεις ἐγένοντο, ἀπειροὶ προῦπολογισμοὶ καὶ σχέδια μηχανικῶν, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἔργον δὲν ἀπέβαλλε τὸν κολοσσαῖον αὐτοῦ χαρακτήρα. Τινὲς τῶν πρώην Νομαρχῶν ἐνόμισαν, ὅτι ἦτον καλὸν νὰ βίπτωνται ἐκεῖ ὅλαί αἱ ἀκαθαρσίαι καὶ τὰ χρώματα τῆς πόλεως, ὅπως μὲ τὸν καιρὸν γεμίση, καὶ ἄλλοι ἐγνωμοδότησαν νὰ ψηφισθῆ ἐκ τοῦ δημοτικοῦ προῦπολογισμοῦ ἔτησίαι χρηματικὴ δαπάνη πρὸς παράχωσιν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ δὲν ὑπῆρξαν εὐτυχεῖς, καὶ τὸ βάρβαρον τὰ πάντα κατέπιε, πάντοτε χαῖνον, ὅθεν καὶ ἐκ τούτου ἐθεωρήθη πλέον ὡς ἔργον

τῶν αἰῶνων, καὶ ἐγκατελείφθη. Μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ ἤδη φρουραρχέοντος, ἐπῆλθεν ἀπροσδοκῆτως εἰς τὸν νοῦν αὐτοῦ νὰ γεμίση τὸ βάρβαρον τοῦτο, ἤρξατο νὰ ἐπινοῆ τὰ μέσα, εὔρι τὰς ὕλας, καὶ ἐπελήφθη τῆς διὰ καταδίκων, ἐργασίας, ἐξ ἧς δύο καλὰ προσεγίνοντο, καὶ τὸ ἔργον μετὰ δαπάνης ἐλαχίστης ἐξετελείετο καὶ οἱ καταδικοί ἀντὶ νὰ ἀναπνέωσι τὸν δυσώδη τῶν φυλακῶν ἀέρα καὶ νὰ σήπωνται ἐν αὐταῖς, ἀνέπνεον ἀέρα καθαρὸν καὶ υγιεινόν. Ἐκαστος κατ' ἀρχὰς ἀμφίβαλλε περὶ τοῦ ἔργου, καὶ ἰδίως περὶ τῆς εὐρέσεως τῆς ὕλης, διότι, ἐννοεῖται, δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἀνοίξωμεν ἕνα λάκκον διὰ νὰ γεμίσωμεν ἕνα ἄλλον. Ἄλλ' ἑποία ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς, ὅταν μετὰ τινος ἑβδομάδας ἐφάνη ἁμέσως ἡ πρόοδος τοῦ ἔργου, ἀνεδείχθησαν τὰ μέσα εἰς ὅλην τὴν πραγματικότητά των, καὶ ἐλπὶς ἐξαλείφθη τοῦ βόθρου. Ἐξελαιψέν εἰς τὰ πρόσωπα τῶν πολιτῶν λουθήσῃ τὸ ἔργον ἰδίως ὡς πρὸς τὸν διεκδύοντα καὶ ἀόκνως διηγερούμενον ἐν τῷ τόπῳ αὐτῷ τῆς ἐργασίας. Αὐτὸς εἶναι ὁ καλλίτερος μισθὸς τῶν καλῶν ἔργων, πολυτιμώτερος ὅλων τῶν ἄλλων ὕλικῶν ἀμοιβῶν. Αἱ εὐχαὶ τῶν πολιτῶν ἠνώθησαν μετὰ τῶν προσπαθειῶν τῶν ἐργαζομένων, καὶ τὸ ἔργον κατεσοδοῦτο εὐτυχῶς τρεῖς μῆνες ἀπελείποντο καὶ τὸ ἔργον ἦτον τετελεσμένον. Ἄλλ' ἄς εἰπῶμεν ὅτι εἰς παρομοίαν περιστάσιν λέγουσι, βάσκανος δαίμων ἐβάσκανε τὸ ἔργον αὐτό, καὶ εὐρέθη χεὶρ νὰ τὸ διακόψῃ. Ἡ χρονολογία τῶν δέκα αὐτῶν ἡμερῶν εἶνε χρονολογία ἀπαισία, καὶ ἡ πόλις θέλει διατηρεῖ αὐτὴν ἀνεξάλειπτον. Διέκοψε λοιπὸν ἡ Νομαρχία τὴν ἐργασίαν, καὶ ἀναγκαζόμεθα νὰ ἐπαναφέρωμεν αὐτὴν εἰς τὴν σκηνήν, ἂν καὶ ἀπερασίσαμεν νὰ τὴν ἀφήσωμεν εἰς τὴν ἀπομόνωσίν τῆς, διότι δὲν δυνάμεθα ἄλλως νὰ πράξωμεν. Ἄς ἐμβατεύσωμεν ὅθεν εἰς τὸν νοῦν αὐτῆς διὰ νὰ μαντεύσωμεν τὰς αἰτίας, ἀφοῦ αὕτη δὲν εὐαρεστῆται νὰ ἰκανοποιήσῃ τὴν περιέργειαν τοῦ κοινῶν, καὶ παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἀναμνήσῃ ἐὰν τυχὸν παραλείψωμεν τινὰ. Λέγοντες δ' αἰτίας, δὲν ἐννοοῦμεν τὰς πραγματικὰς, τὰς ὁποίας ἐν ἀπελπισίᾳ θέλομεν μίαν ἡμέραν καταδείξει, ἀλλὰ τὰς προβαλλομένας, ἐκείνας δι' ἃς λέγουν, ὅτι ἔπρεπε νὰ παύσῃ καὶ ἔπαυσε τὸ ἔργον. Καὶ πρῶτον ἀνερευνόντες εὐρίσκομεν τρυφερόν τι αἰσθημα, κατακυριεύσαν τὴν καρδίαν τῆς Νομαρχίας διὰ τοὺς δυστυχεῖς καταδίκους, τοὺς ὁποίους ἐκκομεταχειρίζοντο καὶ ἐκοπίαζον ὑπὲρ τὸ δέον(;) Ἀξίειται νὰ διὰ τὴν εὐαισθησίαν τῆς αὐτῆς, ἀλλ' ἦτον εὐχῆς ἔργον ἂν αὐτὴν μετεχειρίζετο πρὸς βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῶν φυλακῶν, αἰτίαι εἰς ἀθλίαν κατάστασιν εὐρίσκονται καὶ ἀντὶ ἐξεταστικῶν φυλακῶν ὁμοιάζουσι εἰρητὰς, εἰς τὰς ὁποίας ἡ υγεία τῶν πολιτῶν καταστρέφεται, ἦτον εὐχῆς ἔργον, ἂν ἔκαμεν χρῆ-

σιν αὐτῆς φροντίζουσα περὶ τῆς καθαριότητος καὶ τοῦ κωλοπλισμοῦ τῆς πόλεως, περὶ ἧς τοσαύκις ἐλαλήσαμεν, ἦτον εὐχῆς ἔργον ἂν ἐφῆρμιζεν αὐτὴν, παραιτούσα τὴν ἀποκλειστικότητα καὶ ἀπομόνωσιν, καὶ ἐρχομένη εἰς συνάφειαν μετὰ τῶν πολιτῶν, οἵτινες ἤδη δὲν τολμῶσιν εἰς τὰ πρόθυρα αὐτῆς νὰ πατήσωσιν, ἦτον εὐχῆς ἔργον ἂν τὴν εὐαισθησίαν τῆς ταύτης ἐξήσκει εἰς τόσα ἄλλα κοινωφελῆ ἔργα, ἔχοντα ἀνάγκην αὐτῆς, καὶ ἄφινε τοὺς καταδίκους νὰ ἐργάζωνται ὅπως ἐργάζοντο. Ἄλλ' ἰδοῦ, μᾶς ἀντιλέγουν, ἀναφοραὶ καταδίκων παραπονοουμένων. Μήπως οἱ καταδικοί δὲν εἶνε ἄνθρωποι; Περισσότεραν περινοῖαν ἀπαιτούσαμεν ἀπὸ ἀνθρώπου πωλοσύνας γνῶσιν, διὰ νὰ μὴ εἰπῶμεν ἄλλο τι. Καὶ δὲν εἰξεύρομεν ὅλοι, ὅτι ὁ καταδικὸς εἶνε πάντοτε καταδικὸς, ὅτι ποτὲ δὲν εἶνε εὐχαριστημένος, ὅτι νομίζει κολακείαν τῆς μὲν καὶ τῆς ἐξουσίας, ὅτι ὁ καταδικὸς δὲν ἔχει θέλησιν. Ἀναφοραὶ καταδίκων; Καὶ δὲν εἶνε ἄνθρωποι; Καὶ δὲν εἶνε εὐχόμενοι καὶ ἀπὸ ἀρμόσιον τι ἐπὶ τῶν φυλακῶν πρόσωπον, ἐπικυροῦν ὅλα ταῦτα. Ἄ, τότε ἀλλάσσει τὸ πρᾶγμα, αἱ ἀναφοραὶ τῶν καταδίκων προσκίτωνται καὶ ἄλλου μειονεκτικῆτος μεγαλιετέρου! Πάσχουν οἱ δυστυχεῖς καταδικοί ἐργαζόμενοι! Τοῦτο τῶν ὄντων εἶνε ἄξιον νὰ καθέξη σιγιδά τινα τῆς φυσικῆς, τούτέστιν, ὅτι ὁ καθαρὸς ἀτμοσφαιρικός ἀὴρ βλάπτει τοὺς πνεύμονας, ὁ δὲ διεσφαιρμένος τῶν φυλακῶν ὠφελεῖ, καὶ ὅτι ἐν γένει ἡ ἐργασία βλάπτει ἀντὶ νὰ ὠφελήσῃ τὸ σῶμα, καὶ μάλιστα εἰς τοὺς ἐργατικῆς τάξεως ἀνθρώπους. Ἀφίνομεν λοιπὸν νὰ εἰδῶμεν τὴν ἀρχὴν αὐτὴν παραδεχομένην, καὶ τότε νὰ ἔλθωμεν εἰς συζήτησιν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ ἀφίνομεν νὰ τὸ χαίρωνται οἱ ἐπινοήσαντες καὶ τυχὸν πιστοποιήσαντες τοῦτο, καὶ μόνον τοῦτο παρατηροῦμεν, περὶ οὗ ἔχομεν θετικὰς πληροφορίας παρὰ τοῦ ἱατροῦ τοῦ νοσοκομείου, ὅτι ἐφέτος εἰσῆλθον εἰς τὸ νοσοκομεῖον ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ ὀλιγώτεροι ἀσθενεῖς γρατιῶται καὶ ἐκ τῶν φυλακῶν ἢ τὰ παρελθόντα ἔτη, καὶ ὅτι ἐν γένει ἡ σωματικὴ αὐτῶν κατάστασις ἦτον καλλιτέρα. Ἄλλ' ἔστω πρὸς στιγμήν, ὅτι ταῦτα δὲν ἔχονται ἀληθείας. Ἦτον φρονήσεως ἔργον νὰ παύσῃ τὸ ἔργον, ἢ ἔπρεπεν ἡ Νομαρχία, προκειμένου περὶ τοσοῦτο ἐπιφελοῦς ἔργου, συνεννοουμένη μετὰ τοῦ φρουράρχου, νὰ ἐξομαλύνῃ πᾶσαν διαφορὰν, καὶ ἐπιφέρει πᾶσαν δυνατὴν καὶ ταχεῖαν διόρθωσιν, ὅπως μὴ τὸ ἔργον διακοπῆ; Σταματῶμεν ἐνταῦθα, ἂν καὶ ἠδυνάμεθα πολὺ νὰ μακρύνωμεν τὸν λόγον, συναισθανόμενοι τὸν καιρὸν, τὸν ὁποῖον χάνομεν ἐνῷ τόσα σπουδαῖα ἄλλα ἀντικείμενα ἔχομεν, καὶ ἐπιφυλαττόμενοι εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον μας νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὴν ἐξέτασιν τῶν λοιπῶν, ὅπως τὸ κοινὸν ἔλθῃ εἰς θέσιν νὰ κρίνῃ

περί του πράγματος. Ζητούμεν δὲ συγγνώμην ἀπὸ τῶν ἀναγκάσιμας μας, τοὺς ὁποίους δὲν ἐνδιαφέρει τὸ προκείμενον ἀντικείμενον, διότι δὲν ἠδυνάμεθα ν' ἀφήσωμεν ἀνεξέταστον ἐν ἔργον, τοσοῦτο ἐνδιαφέρον τὴν πόλιν μας.

ΕΒΔΟΜΗΡΗΚΑ

Τὸ μόνον ἐπασχολοῦν τὴν στιγμήν ταύτην τὸν κόσμον ὅλον καὶ ἰδίως τὴν Ἀγγλίαν εἶνε ἡ ἐπανάστασις τῶν Ἰνδιῶν. Ἡ ἐπανάστασις ὄλοδν προβαίνει, καὶ μόνον τοῦτο ἀρκεῖ, διὰ νὰ παραστήσῃ τις πᾶσαν λεπτομέρειαν. Οἱ ἄγγλοι ἐν μέρει νικῶσιν, ἐν γένει δὲ νικῶνται καὶ εἰς πλείστην εὐρίσκονται στενοχωρίαὶ καὶ ἀμηχανίαν. Ὅλοι ἐκπληκτικοὶ περιμένουν τὸ τέλος, τὸ ὅποιον οὔτε ταχὺ θὰ ᾖνε οὔτε εὐάριστον διὰ τὴν Ἀγγλίαν.

— Ἡ συνέντευξις τῶν αὐτοκρατόρων Γαλλίας καὶ Ρωσίας βεβαιούται πλέον. Ἰδοὺ τί γράφουν ἐκ Βερολίνου εἰς τὴν ἡμερησίαν τῆς Ἀριστοῦ. « Περὶ τοῦ ταξιδίου τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου Β', ἔχομεν τὰς ἐξῆς πληροφορίας, ἐξ αὐθεντικῆς πηγῆς προερχομένης. Καθ' ἃ διαδραματίζονται ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας θὰ φθάσῃ ἐνταῦθα τὴν 14 Σεπτεμβρίου. Τὴν 16 θὰ μεταβῇ εἰς Λαμπερτάδτ ἐνθα θὰ διαμείνῃ περὶ τὰς 22 ἡμέρας. Θεωρεῖται δὲ ὡς θετικὸν ὅτι εἰς Λαμπερτάδτ ὁ Τσάρος θὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων. Ἀπὸ αὐτῆν τὴν πρωτεύουσάν ὁ Τσάρος θὰ μεταβῇ εἰς Βαίμαρ, καὶ θὰ ἐπανέλθῃ εἰς Βερολίνον διαβαίνων διὰ Στουτγάρδ. Ὁ πρίγκηψ Γορσοακῶφ συνοδεύσει τὸν αὐτοκράτορα.»

— Ὁ στρατάρχης κόμης Ρανδὸν μετὰ τοῦ εἰς Μασσαλίαν τὴν 3 Σεπτεμβρίου ὁσκάφ καὶ σχωῶν ἔπειτα εἰς Λοιόβια.

— Ὁ Πάπας μετὰ διαρκῆ περιουσίαν ἐπαύθη τὴν 19 Αὐγούστου εἰς τὸ κράτος του.

— Ἀναγιγνώσκουμεν εἰς τὴν Βελγικὴν Ἄνεξαρτσίαν. « Ἡ μεταξὺ τῆς Σαρδινίας καὶ τῶν Δύο Σικελιῶν ἐπις ἐξωμαλύνθη ἡ διχονομήσις τοῦ Κ. Καράφρα, ἐκ τῆς ὁποίας τὸ μυστικὸς συμβούλιον τοῦ Τουρίνου ἐράνη τοσοῦτο προσδεδωμένον, ἀπεσφύρηθη, καὶ οὕτω τὰ πάντα ἐτελείωσαν.»

— Ὁ Μηνύτωρ ἀναγγέλλει, ὅτι ὁ Κ. Γώλσχ, γενικὸς πρόξενος τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας ἐν Μασσαλίᾳ, ὅστις κατὰ τὸ διάστημα τοῦ τελευταίου πολέμου ἐπεφορτίσθη μὲ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γενικοῦ προξενίου τῆς Ρωσίας, ὠνομάσθη παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας, πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ εὐαρεσκείας διὰ τὰς χορηγηθείσας ὑπηρεσίας του, ἰππότης τοῦ τάγματος τοῦ Ἁγίου Στανισλάου δευτέρας τάξεως.

Ὁ Κ. Βαβινέτ, λαλῶν περὶ τῶν δυσκολιῶν, αἵτινες ἀπαντῶνται εἰς τὴν τοποθέτησιν τῶν ὑποβρυχίων ἠλεκτρικῶν συρμάτων, προσθέτει. « Διὰ νὰ ἐννοήσῃ τις τὸ παραγόμενον ἀποτέλεσμα ἐκ τῆς τοποθετήσεως τοῦ ἠλεκτρικοῦ σύρματος, πρέπει νὰ ὑπολογίσῃ τὸ βάρος τοῦ μεταξὺ τοῦ πλοίου τοῦ ἐκτυλίσσοντος τὸ σύρμα, καὶ τοῦ ἤδη ἐκτυλιχθέντος εἰς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης μέρους. Εἶνε φανερόν, ὅτι εἰς ἀπόστασιν ἀρκετὴν τὸ βάρος αὐτὸ θ' ἀποβῇ μεγαλειότερον παρὰ ἡ ἀντίστασις τοῦ σύρματος περιτυλιγμένου ἀπὸ χονδρὸν σιδηροῦν σύρμα, καὶ ὅτι ἤθελεν ἀναντιρ-

ρήτως κοπῆ. Σημειώσατε καλῶς, ὅτι τίποτε δὲν θέλου κερδίσει ἀξέαντον τὸν ὄγκον τοῦ σιδηροῦ σύρματος τοῦ περιτυλίσσοντος τὸ ἠλεκτρικὸν νῆμα, διότι αὐξάνοντες τὴν δυνάμιν τοῦ αὐξάνουσι συγχρόνως τὸ βάρος του. Εἰς δημοσιώσιν τινὰ γενομένην μὲ τρόπον λίαν ἀτελεῖ, Ὁ Κ. Φίλιππος Βρετῶν, μηχανικὸς τῶν γεφυροποιῶν, καὶ ὅστις εἶνε ὡς καὶ ὁμώνυμος αὐτοῦ καὶ συγγενῆς, Κ. Βρετῶν τοῦ Σάμπ, εἰς τῶν τιμῶν τὴν πολυτεχνικὴν σχολὴν μας, διίσχυρίσθη, ὅτι εἰς ὠρισμένον τι βάθος (3,000 μέτρων τὸ πολὺ, νομίζω) ὄλα τὰ σιδηρὰ σύρματα κόπονται ὡς ἐκ τοῦ βάρους τῶν, μὴ ὑπολογιζομένων τῶν ἐκ τῆς θαλάσσης προερχομένων δυνάμεων καὶ κλονισμῶν. Γνωρίζετε τὸ ἀσημαντὸν ἀποτέλεσμα τῶν δύο γενομένων ἀποπειρῶν μεταξὺ Σαρδηνίας καὶ Ἀλγερίας, ἀποστάσεως λίαν μικρᾶς σχετικῶς μὲ τὸ ἀπόστημα τοῦ νίου κόσμου. Τελευταῖον μετὰ τριακοσίων θαλασσίων μιλίων εὐτυχῆ ἐκτύλιξις, τὸ σύρμα τοῦ ἀντλαντικοῦ τηλεγράφου ἐκόπη. Πρέπει λοιπὸν νὰ λάβωμεν ὑπὸ σπουδαίαν ἐπιψιν τὸ ἀπαίσιον αὐτὸ ἀποτέλεσμα, τοῦτέστι τὴν ἐπιβροχὴν τοῦ βάρους τῆς θαλάσσης. Παραδειχομένων τῶν συμπερασμάτων τοῦ Κ. Φιλίππου Βρετῶν, τὰ ὅποια εἰς ἀκοῆς γνωρίζω, δὲν πρέπει νὰ ἐπιχειρῶμεν ἀδύνατα· πρέπει νὰ γείνη σκέψις νὰ ἐλαττωθῇ τὸ βάρος τοῦ σύρματος· καθόσον βυθίζεται εἰς τὴν ἀβυσσον τῆς θαλάσσης. Ὅλος ὁ κόσμος θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἀναντιρρήτως τοὺς ξυλίνοὺς πλωτήρας, προσεκκολλημένους κατὰ μήκος εἰς τὸ κρεμάμενον μέρος τοῦ σύρματος, καὶ ἀπολυομένους μετ' αὐτοῦ. Δύναται ἀκόμη νὰ διπλώσῃσι τὸ ἐλικωσίδες σιδηροῦν σύρμα μὲ δεύτερον σύρμα εἰς ἐλαφρᾶς ὕλης, τὴν ὁποίαν τὸ ὕδωρ νὰ ὑψόνῃ ἐπιφέροντες οὕτως εἰς τὸ σιδηροῦν σύρμα νὰ ᾖνε εἰς ὕλην μὴ ἐπιβόου, δυναμένη νὰ καταστραφῇ εἰς ἐαυτῆς εἰς χρονικὸν τι διάστημα, καὶ ν' ἀφήσῃ τὸ ἠλεκτρικὸν σύρμα μόνον καὶ διὰ τοῦ βάρους του βυθίζομενον εἰς τὸ βάθος τοῦ ὠκεανοῦ. Ὅλα μὲ εἴπωσιν, ὅτι εἶνε λίαν δυσχερῆς, λίαν ἐπιπικρὸς, λίαν πολυδάπανος ἡ τοιαύτη ἐργασία δι' ἐν διάστημα ὡς τὸ τῆς Ἀμερικῆς. Πολὺ καλά Ἰ δοκιμάσατε κατ' ἀρχὰς εἰς τὸν πορθμὸν τῆς μεσογείου, ὅστις εἶνε σχεδὸν ἴσος μὲ τὴν ἐκ Παρισίων εἰς Ἄδρ ἀπόστασιν. Ἄλλ' ἐν συνόλῳ, πρόκειται περὶ μηχανικῆς τινὸς θεωρίας, εἰς τὰς διαθέσεις τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ὑποτασσώμεθα. Ἡ φύσις δὲν κάμνει εἰς ἡμᾶς οὐδεμίαν ὑποχώρησιν, εἶνε κωφὸς εἰς ὅτινα τὴν λέγει, ἐὰν εὐαρεστῆσθε.— Ἐσκέψθη ἐπίσης ὅτι μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς δύναται νὰ κατασκευασθῶσι νῆσοι τεχνηταὶ ὡς ἐκεῖνη, δι' ἧς ἐσρέψωσαν τὸν ὄρμον τοῦ Χερσοῦργ, ἐκλεγόμενων τῶν ἀβαθῶν μερῶν, καὶ ἀποσπωμένων ἐκ τοῦ βάθους τῆς θαλάσσης τῶν πρώτων ὠλῶν διὰ τὴν τοιαύτην ἐπιωφελῆ κατασκευὴν. Ἡ Μάγχη, μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, ἔχει εἰς τινὰ μέρη τοσοῦτο μικρὸν βάθος, ὥστε ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐπιχειρήσεως δὲν εἶνε παντάπασιν ἀμφίβολος, καὶ δύναται νὰ μεταχειρισθῶσι τὴν τεχνητὴν αὐτὴν νῆσον πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ναυσιφάρων, τοὺς ὁποίους διατηροῦσιν εἰς τὰς θέσεις ταύτας. Ὡς πρὸς δὲ τὰ ἠλεκτρικὰ σύρματα, αὐτὰ ἀνήκουν οὐσιωδῶς εἰς τὴν μετεωρολογίαν καὶ τὴν ἀερονομίαν. Παρατηρεῖ τις εἰς τὰς ἀγγλικὰς ἐκθέσεις, τὰς ἀφορώσας τὴν περίπτωσιν τοῦ ἠλεκτρικοῦ σύρματος τοῦ στενοῦ τοῦ Καλαί, ὅτι ἡ ἀκαδημία καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ ἐπιβροχὴ τῆς προσεκληθῆσαν εἰς τὴν τοποθέτησιν τοῦ

τηλεγραφικοῦ αὐτοῦ σύρματος, θεωρουμένου ῥητῶς ὡς ἀντικείμενον ὠφελείας ἐπιστημονικῆς. Δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ ἀναμνήσω τοὺς μετεωρολογικοὺς πίνακας ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου, τοὺς ὁποίους ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸ ἀεροσκοπεῖον τῶν Παρισίων προσπαθεῖ νὰ ἐπιτύχῃ καὶ προσφέρῃ εἰς τοὺς σοφοὺς καὶ τοὺς πολιτικοὺς ὀλωνιῶν πολιτισμένων ἐπικρατειῶν.»

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ τρίτη Σεπτεμβρίου ἐωρτάσθη μετὰ τῆς συνήθους πομπῆς καὶ παρατάξεως, ψαλείσης τῆς εἰθισμένης δοξολογίας ἐν τῷ κεντρικῷ νοσῷ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου εἰς ἣν παρευρέθησαν ἅπασαι αἱ ἀρχαὶ καὶ ἱκανοὶ πολῖται.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἡ ἐναρξίς τῶν μαθημάτων τοῦ ἐνταῦθα δημοτ. Σχολείου τῶν Κορασιῶν ὑπὸ τῆς δημοδιδασκάλου Κ. Ζωῆς Οἰκονόμου, ἐκφωνησάσης ἀξιόλογον καὶ κατάλληλον εἰς τὴν περίπτωσιν λογιδριον. Ἰκανοὶ ὑπάλληλοι, πολῖται καὶ Κυρίαί εἶχον κατ' αὐτὴν συζήσεις, μόνος ὁ Κ. Νομαρχίας ἔλειπε, τοῦ ὁποίου ἡ ἀπουσία, καὶ τοι ἐπανελημμένως προσκληθέντος, παρετηρήθη ὑπ' ὄλων μετ' ἀπορίας.

— Τὴν 1 Σεπτεμβρίου (ν) ἤρξατο εἰς Βιέννην ἡ γενικὴ συνέλευσις τῆς στατιστικῆς. Θὰ διαρκέσῃ δέκα ἡμέρας. Ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις ἀντιπροσωπεύεται κατ' αὐτὴν ὑπὸ τοῦ Κ. Λεγκοῦστ, διευθυντοῦ τοῦ κλάδου τῆς στατιστικῆς παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ τοῦ ἐμπορίου, τῆς γεωργίας καὶ τῶν δημοσίων ἔργων.

— Μετὰ τριακονταετῆ σχεδὸν ὑπηρεσίαν ὑποστάς διαφόρους περιπετείας, διαίρησθ πρὸ ἐνός ἔτους ὡς ὑπογραμματεὺς πρὸς τὴν ἐνταῦθα Νομαρχίᾳ, ὁ Ἀναττάσιος Βερβίριος. Μετὰ τριετῆ παύσιν, καθ' ἣν ἐστένιζεν αὐτὸς τε καὶ ἡ πομπὴ καὶ ἀδύνατος οἰκογενεῖα του ἐπιβλεψάντα εἰς τὰ θλιβερὰ παθήματα τοῦ ἀναξιοπαθοῦντος τούτου ὑπαλλήλου, εἴτινα προσήγγισαν νὰ φέρωσιν αὐτὸν εἰς τὸν τῆς ἀπωλείας καὶ ἀπελπισίας κρημνόν. Ἄλλ' ἤδη μετὰ πλείστης ὄσης θλίψεως ἐπληροφορήθημεν, ὅτι ὁ ἱκανὸς οὗτος καὶ τίμιος ὑπάλληλος, ὁ ἀδιαφιλονίκητα δικαιώματα πρὸς ἀνωτέραν θέσιν ἔχων, ἐπαύθη τῆς μικρᾶς ταύτης θέσεως, καὶ οὕτως δίδεται εἰς αὐτὸν καὶ τὴν οἰκογενεῖάν του τὸ σκληρότερον κτύπημα. Ἀγνοοῦμεν τοὺς λόγους τῆς ἀπολύσεως τοῦ ῥηθέντος Βερβίριου, καθότι οὐδένα ὁ ὑπάλληλος οὗτος φέρει ἐπὶ τοῦ μετώπου του στίγμα, χρηματίας εἰς ἐτι ἀνωτέρας θέσεις, καὶ ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐννοήσωμεν, πῶς ὁ Κύριος Βεβλγαρη, συγκατετέθη εἰς τοῦτο. Πιστεύομεν ὅμως ἀδιστακτικῶς, ἐπειροδόμενοι εἰς τὰ εὐγενῆ καὶ φιλόπρωπα αἰσθήματα τοῦ Κυρίου Πρωθυπουργοῦ, ὅτι τάχιστα θέλει ἐνσταλάξῃ βάλσαμον εἰς τὰς πληγὰς τοῦ παυθέντος καὶ ἀγωνιστοῦ Κυρίου Βερβίριου, διορίζων αὐτὸν εἰς θέσιν κατάλληλον τῆς τε ἱκανότητος, τιμιότητος καὶ ἀξιοπροεπίας του.

Κύριε Συντακτα τῆς Μεσσηνίας!

Κατωρθώθη τέλος πάντων ἡ πρὸ πολλῶν ἐκζητουμένη ἀντικατάστασις τοῦ ἀδικοτάτου καὶ καταχρῆου οἰκογενεῖαρου τοῦ μέχρι τοῦδε ὑπογραμματεῖος τῆς Νομαρχίας Μεσσηνίας Κ. Α. Βερβίριου, πρώην Οἰκονομικοῦ Ἐφοροῦ, καὶ πολυειδῶς ὑπηρετήσαντος τὴν Β. Κυβέρνησιν ἐπὶ 26 περίπου ἔτη, ὑπὸ τοῦ Κυρίου Ἀθαν. Κροντήρη πρώην γραμματεῖος τῆς Δημαρχίας Καλαμών, ἐπὶ τῇ ὑπουργικῇ ὑποσχέσει τοῦ νὰ διορισθῇ εἰς ἄλλην καταλληλοτέραν θέσιν ἱκανοποιούσαν τὰς ἀνάγκας τῆς ἐννεαμηνῶς οἰκογενεῖας του. Ἀλλὰ διατί τάχα γὰρ μὴ διο-

ρισθῆ συγχρόνως εἰς ἄλλην ὑποσχόμενῃ ὑπηρεσίαν, ἀφοῦ καὶ ὁ Σ. Βασιλεὺς καὶ ὁ Κ. Πρωθυπουργὸς γνωρίζοντες τὰς ἐκδουλεύσεις του καὶ τὴν πασίγνωστον ἐνδειάν του εὐηρεσιήθησαν νὰ τῷ παρέξωσι πολλάκις καὶ χρηματικὰς περιθάλψεις; Πῶς νὰ οικονομηθῆ ὁ συμπολίτης μας οὗτος, περιστοιχούμενος μάλιστα ἀπὸ μίαν τοσοῦτο πολυμελῆ οἰκογένειαν, ἅμα μίαν ἡμέραν τῷ λείψῃ ἢ δόσεις τοῦ μισθοῦ του, ἀφοῦ ἄλλον πόρον ζωῆς δὲν ἔχει, οὔτε κινήτην ἢ ἀκίνητον περιουσίαν διὰ νὰ εὐρῇ μέσον πιστώσεως.

Εἶθε ἡ Σ. Β. Κυβέρνησις προνοοῦσα καὶ ὑπὲρ τῆς δυστυχούς ταύτης οἰκογενείας, διορίσῃ ὅσον ἐνεστί τάχιον τὸν προκείμενον ἐνδεστάτον μὲν ἀλλὰ τίμιον καὶ ἀρχαῖον ὑπάλληλόν της, ὅστις εὐρίσκεται εἰς μεγίστην ἀπελπισίαν καὶ ἀμηχανίαν, μὴ δυνάμενος πῶς ἄλλως νὰ συντηρήσῃ τὴν οἰκογένειάν του, ἀφοῦ ὑπερέβη ἤδη καὶ τὸ 48 ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Ἐν Καλαμάις τὴν 5 Ἰουλίου 1857.

Τινὲς ἐκ τῶν κατοίκων Καλαμῶν
φίλοι τοῦ Κ. Πρωθυπουργοῦ.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Ἐφημερίδος ἡ Μεσσηνία παρακαλούμενον νὰ καταχωρήσῃ εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς ἀξιοτίμου ἐφημερίδος του τὴν κατωτέρω διατριβὴν μου.

Ὅπως εἰς τὰς κακὰς πράξεις αἱ κρίσεις τοῦ κοινοῦ ἐπέρχονται συνήθως μὲ πολλὴν καταφοράν καὶ πικρίαν, ὁσάκις αὗται ἔχουσιν ἐπιπλαθῆ χαρακτῆρα καὶ ἀποτείνονται εἰς τὴν ὀλομέλειαν τῆς κοινωνίας, οὕτω καὶ εἰς τὰς καλὰς (πράξεις) παρίστανται πάντοτε μὲ ἀνεκλάλητον συναίσθησιν καὶ ζωρῆν καὶ συγκινητικὴν εὐχαρίστησιν, ὁσάκις αὗται ἔχουσιν φιλόνηρον καὶ εὐεργετικὸν σκοπὸν, πρὸς τὴν εὐμελείαν καὶ εὐδαιμονίαν τῆς πατρίδος. Ἐπειδὴ οὖν τὰς ἀντικειμένους, ἡ κρίσις λέγω, τοῦ κοινοῦ, εἶναι τὸ ἀλάνθαστον δικαστήριον ὅπου ἀποφαίνεται ἀνεκκλήτως ἐπὶ ὅλων τῶν παρουσιαζομένων αὐτῷ καλῶν ἢ κακῶν πράξεων καὶ σωζομένων μὲ ἀνεξέλεπτα γράμματα εἰς τὰς καρδίας τῶν μετερχομένων γενεῶν.

Ποῖος νόυς ἀποτρόπαιος; ποῖα καρδία ἀδάμαστος δὲν δύναται νὰ συγκινηθῆ εἰς τὴν φιλόνηρον, εἰς τὴν πατρικὴν καὶ εἰς τὴν δολω εὐεργετικὴν πράξιν τῆς κυβερνήσεως τοῦ τριεσδάτου ἡμῶν Ἀνακτοῦ; ποῖος χαϊρέκακος δὲν δύναται νὰ συναίσθανθῆ ἀγαλλίασιν καὶ ἐνταυτῷ μεγίστην ὑποχρέωσιν, θεωρῶν τὸν διορισμὸν ἰατροῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Οἰτύλου, ἥτις μέχρι τοῦδε ἦτο ἐξερρημένη ἀπὸ τὸν πολιτικὸν χάρτην τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἀνάξια νὰ συμμερίζεται τῶν καλῶν ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ τοῦ κράτους ἐπαρχίαι.

Εἶναι ἀληθὲν, ὅτι ἂν καὶ ὁ λαὸς τῆς δυτικῆς Δακωνίας ἔχη προηγούμενα δείγματα τῆς πατρικῆς μερίμνης καὶ ἀγάπης τῆς Α. Μ. τοῦ τριεσδάτου ἡμῶν Ἀνακτοῦ καὶ τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως Αὐτοῦ, μόλα ταῦτα καὶ εἰς τὴν ἐνεστῶσαν περίστασιν, καθ' ἣν ἐνεσκήψεν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Οἰτύλου τὸ ἐπάρατον νόσημα τῆς δυσεντερίας, ὅπου καὶ τοὶ ἥπιοι χαρακτηρα φέρον, ἔσχεν ὁμως οὐχὶ εὐάρεστα ἀποτελέσματα, ἰδίως εἰς τὴν ἐσχάτην καὶ ἄπορον τάξιν, ὁ λαὸς λέγω, τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου λαβὼν ἐκ νέου νέα δείγματα τῆς Σ. Β. εὐνοίας, εὐγνωμονῶν δὲ καὶ ὑψὼν ἱκετηρίους χεῖρας πρὸς τὸν ὕψιστον, δὲν λείπει καθ' ἑκάστην νὰ ἐπικαλεῖται μακροβιότητα, εὐτυχίαν καὶ κραταιώσιν τοῦ Υ. Θρόνου Του, εὐδοκῆσαντα ν' ἀποστείλῃ εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν, χάριν τῆς υγιείας τῶν πιστῶν ὑπηκόων του, τὸν ἐπαρχιακὸν ἱατρὸν Γυθείου Κ. Π. Παλλάδιον καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ διορίσῃ μόνιμον ἱατρὸν ἐν αὐτῇ τὸν Κ. Α. Ντζιθανόπουλον.

Τοιαύτη φιλόνηρος πράξις ἐκ μέρους τῆς Σ. Κυβερνήσεως τῷ ὄντι φέρει εἰς θέσιν τῶν

λαὸν τῆς Δακωνίας, νὰ γνωρίσῃ κατὰ πόσον κηδεταὶ αὕτη περὶ τῆς εὐμερείας καὶ εὐτυχίας αὐτοῦ, ἐκ τῆς ὁποίας δὲν μένει δισταγμὸς, ὅτι θέλουσι πηγάσει καρποὶ εὐάρεστοι, δυνάμενοι, προϊόντος τοῦ χρόνου νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ ἠθοποίησιν τῶν εἰρημένων κατοίκων, διακειμένων ἤδη εἰς προληπτικὴν κατάστασιν.

Εἶθε τὴν εὐάρεστον ταύτην πράξιν παρακολουθήσωσιν εἰς τὸ μέλλον καὶ ἄλλαι μεγαλείτεροι ὧν ἔχει μεγίστην ἀνάγκην ὁ τόπος οὗτος, ὅστις καὶ διὰ τὸν πληθυσμὸν καὶ διὰ τὴν γεωγραφικὴν θέσιν του, δικαιούται νὰ περιποιηθῆ, ἥτοι εἰς παιδείαν, γεωργίαν καὶ εἰς ἄλλα βιομηχανήματα.

Δὲν δυνάμεθα δὲ ν' ἀποσιωπήσωμεν καὶ μίαν ἀληθειαν, ἥτις κατὰ χρέος πρέπει νὰ διασαλισθῆ πρὸς ἐπαινον μάλιστα τῶν διαπόντων τὴν τύχην τῆς κυβερνωμένων, ὅτι καὶ ὁ ἐνταῦθα ἐπαξίως διοικῶν τὸ ἐπαρχικὸν γραμματεῦς Κ. Μ. Σισίνης ἀνταπεκρίθη ἀξιοπαίτως διὰ τε τὸν ζῆλον, ἐνεργητικότητα καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθῆκόν του μὲ τὰς βουλὰς τῆς Σ. Κυβερνήσεως καὶ τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τῶν κατοίκων προνοήσας ὁμολογῶν καίρως διὰ τῶν δραστηρίων ἐνεργειῶν του, ἐσπεύσας νὰ προκαλέσῃ πᾶν μέσον δυνάμενον ν' ἀναχαιτίσῃ τὴν ὀργὴν τῆς νόσου, ἥτις εἰς τοιοῦτον τόπον, ὡς ὁ τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ἔσρούμενος παντὸς μέσου, ἠδύνατο παραμειωμένη νὰ ἐξῆ δυσάρεστους συνεπείας διὰ τοὺς κατοίκους, καὶ πιθανὸν καὶ δι' ἄλλα μέρη. Διὰ ταῦτα δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ ἐκφράσωμεν δημοσίᾳ τὴν εὐγνωμοσύνην μας εἰς τὴν Σ. Κυβέρνησιν διὰ τὸν διορισμὸν αὐτοῦ ἐνταῦθα, συντελέσαντος τὰ μέγιστα ἐν τῇ δεινῇ ταύτῃ περιστάσει καὶ προκαλέσαντος χρηματικὴν συνδρομὴν ὑπὸ τῶν δημοτικῶν ταμείων δι' ἀγορὰν φαρμάκων ὑπὲρ τῶν πασχόντων ἐνδεῶν, πρὸς τοὺς ὁποίους μάλιστα ὁ δῆμος Οἰτύλου ἐχορήγησε καὶ ἀνάλογα τρόφιμα, μὴ ἐπαρκείας τῆς χορηγηθείσης ὑπὸ τῆς Σ. Κυβερνήσεως, ἡ δὲ ἰατρικὴ τοῦ ὁποίου θέλει βεβαίως ἔχει εὐάρεστους συνεπείας εἰς τὸ μέλλον καὶ διὰ τὴν ἐπαρχίαν Οἰτύλου.

Ἀρεόπολις τὴν 15 Αὐγούστου 1857.
Σ. ΑΖΑΠΗΣ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΕΣΣΗΝΙΑΝ.

Ὅταν ἄλλοτε τῆς Ρώμης σὲ ἐκράτουσιν ὀπλοφόροι,
Μόλις ἤρξασιν νὰ θάπτῃς τὴν ἰσχύν τῶν νικητῶν,
Σὲ ἐρήμωσαν οἱ Γότθοι, σὲ κατέσχον σαυροφόροι,
Καὶ κατέπεσας θρηνοῦσα, ἔμπροσθεν τῶν ἰσχυρῶν.
Ἀφοῦ πρότερον ὑπέστῃς τὰς σκληρὰς λεηλασίας,
Σ' ἤρπασαν τραυματιομένην τύρανοι ὀθωμανοί,
Καὶ ἐνῶ σὲ ἐξηπάτων οἱ σαρκοφάγοι τῆς Ἑνείας,
Σὲ κατέσφαζαν ἀσπλάγγως αἰμοδόροι ἀλθανοί.

Τέλος φθάνει ὁ Ἰβραήμης, λύσσαν πνέων σὲ προσβάλλει,
Πυρπολεῖ τ' ἀγνὰ σου δένδρα μὲ τὰς φλόγας τοῦ πυρός,
Καὶ νεκρὰν σὲ βαρυνίγει τῶν ἀράων ἡ ἀγκάλη,
Πῶς ἐπέρασαν οἱ χρόνοι! πῶς παρήλθεν ὁ καιρὸς.

Ὅπου ἐπίσειν ἡ τέφρα τῆς ἀειθαλοῦς ἐλαίας,
Εἰς τὸ πείσμα τῶν βραβείων ἀνεβλάστησαν ἐπτά,
Ὅπου ῥίπτεται τὸ βλέμμα, καὶ σικίας καὶ μορέας
Καὶ ἀμπέλους, καὶ σιτάνας, πανταχόθεν ἀπαντᾷ.

Ἰδοὺ πάλιν εἰς ὄρηα, πάλιν ἐγίνες ἀνδρεία,
Εἰς τὴν ὄψιν σου θαυμάζουν τῆς Εὐρώπης οἱ τρανοὶ
Καὶ σεφάνους ἀμαρὰντ. σοῦ προσφέρῃ γεωργία.
Χαῖρε, χαῖρε, Μεσσηνία! προσφιλὴς μου καλλολογία.

Ἐν Τίμιον τῶν Καλαμῶν,
τῇ 15 Αὐγούστου 1857.

Συνέχει ἐκ τῆς διηγήσεως τῆς Κ. Παφίφερ.

— Ἐκ Σιγκαπὼρ ἡ Παφίφερ μετέβη εἰς τὴν πόλιν Σαραβάκ, εἰς ἀπόστασιν τετρακοσίων πεντήκοντα θαλασσίων λευγῶν. Ἐκείθεν τὸ σχέδιόν της ἦτον νὰ ἀπέλθῃ διὰ θαλάσσης μέχρι τοῦ ποταμοῦ Σακάραν, νὰ ἀναβῆ αὐτὸν μέχρι τῶν ὄρων Σακαμίλλ, τὰ ὁποῖα διαχωρίζουσι τὰς δύο θαλάσσης τὴν ἀνατολικὴν ἀπὸ τὴν δυτικὴν, νὰ διέλθῃ τὰ ὄρη αὐτὰ, νὰ ἐπιβιβάσθῃ πάλιν ἐπὶ τῆς δυτικῆς θαλάσσης, καὶ οὕτω νὰ φθάσῃ, κόμνων μίαν καμπύλην, εἰς Ποντιανὰκ, Ὀλλανδικὴν κατοχὴν, βορειοδυτικῶς τοῦ Βορνέου κειμένην. « Ὁ πλοίαρχος Βρίοκε, λέγει, ἐζήτησε δι' ὄλων τῶν μέσων νὰ μὴ ἀποτρέψῃ ταύτης τῆς ἐπιχειρήσεως, βεβαίως, ὅτι τὸ ἐσωτερικὸν αὐτοῦ τοῦ τόπου ἦτον πλήρες φυλῶν Δαυάκων, τὸ πλεῖστον ἀνεξαρτήτων καὶ ἀγρίων, καὶ ὅτι αὐτὸς οὗτος, καὶ τοὶ ἀνήρ, δὲν ἤθελε νὰ διακινδυνεύσῃ εἰς τοιοῦτο ταξίδιον. Ἀλλ' ὅταν αἱ παρατηρήσεις τοῦ ὑπῆρχαν ἀνωφελεῖς ἐγὼ ἐπίμνημα εἰς τὴν ἀπόφασίν μου. Ὅταν δὲ ἐφθάσεν εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Σακάραν, ὁ ἀξιωματικὸς Δὲ ἐπροσπάθησεν ἔτι πλεονεξίαν νὰ τὴν ἀποτρέψῃ τοῦ σχεδίου της τοῦ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ ἐνδοτέρα τοῦ τόπου. Κατὰ τὰς πληροφορίες, τὰς ὁποίας εἶχεν, ἀρχηγὸς τις εἶχε φονευθῆ καὶ ὅλας ὁ τόπος ἦτον εἰς πόλεμον· ἀλλὰ τὸ σχέδιόν της τοῦ νὰ προχωρήσῃ ὅσον ἦτον δυνατὸν ἦτον ἐρρίκωμένον εἰς τὸν νοῦν της καὶ προχωρεῖ. « 23 Ἰανουαρίου. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας οὐδὲν συνέβη, διηλομένη πλησίον πολλῶν θέσεων Δαυάκων, καὶ μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἐσταματήσαμεν εἰς τινα ἄλλην φυλὴν. Ἄλλ' ἐνταῦθα ἡ θῆρα δὲν ἦτον εὐαρεστοτέρα, διότι οἱ ἄνθρωποι πρὸ δύο ἡμερῶν εἶχον ἐπανέλθει τοῦ πολέμου, καὶ εἶχον φέρει ὅλας καταλήψεις, ὑπεράνω τῆς ἐστίας, ἔνθα πτόν, ὅτι αὐτὰ εἶνε ἡ θέσις τῆς τιμῆς, τὴν ὁποίαν προσφέρουσι εἰς ζῆνον, διάκρισις κατ' ἑμὲ ὀλίγον κολακευτικὴ καὶ λίαν δυσάρεστος, ἀλλὰ τὴν ὁποίαν εἶνε ἀδύνατον ν' ἀποφύγῃς. Τὰ ξηρὰ κρανία ὑπὸ τοῦ φυσῶντος ἀνέμου συγκρουόμενα, ἡ δυσώδης καὶ ἀσφυκτικὴ ἀποφορά τῆς νωπῆς κεφαλῆς, ἥτις ἐπιπτεν εἰς τὰ ὄμματά μου, ἡ θῆρα τῶν ἀνθρώπων, ἀκόμη τεταραγμένων, καὶ ἀδιακόπως πέριξ τῆς κλίνης μου περιφερομένων, ὅτε ὅλα τὰ φῶτα ἐσβύσαν, μὲ ἀφῆρουν πᾶσαν διάθεσιν καὶ μὲ ἦτον ἀδύνατον νὰ κοιμηθῶ. Ὁμολογῶ ἐλευθέρως, ὅτι ἡ ἀγωνία μου ἦτον τοιαύτη, ὥστε μὲ κατέλαθεν εἶδος πυρετοῦ. Δὲν ἠδύναμην πλέον νὰ μένω κατακεκλιμμένη, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐτόλμων νὰ σηκωθῶ ἀνεκάθησα, καὶ ἐνόμιζον εἰς πᾶσαν στιγμὴν, ὅτι αἰσθάνομαι εἰς τὸν λαιμὸν μου τὸ μαχαίριον. Πρὸς τὴν αὐγὴν μόνον ἀνέπεσα εἰς τὴν κλίνην μου, ὅπως καταβεβλημένη καὶ ἐξητλημένη. « Ἐξῆς κολουθεῖ ἐντούτοις τὸ ταξίδιον της εἰς τὰς ἀγρίας αὐτὰς φυλάς. « Ἐκαθήμεν ἡσυχῶς εἰς τὸ πλοιαρίον μου, ὅταν εἶδωμεν ἐρχομένην πρὸς ἡμᾶς μικρὰν τινα λέμβον, ἐν ἣ ὑπῆρχον τέσσαρες Δαυάκοι, καταβαίνοντες τὸν ποταμὸν κωπηλατοῦντες. Χάρης νὰ σταθῶσι πλησίον μας μᾶς ἐφώνησαν μόνον διαβαίνοντες νὰ ἐπιστρέψωμεν τὸ ταχύτερον, διότι ἡ πλησίον φυλὴ, ὑπεράνω ἡμῶν κειμένη ἀνεχώρει ἴσια — ἴσια διὰ τὸν πόλεμον. Καὶ αὐτοὶ οὗτοι, ὡς ἔλεγον, μὲλις ἐξέφυγον διότι δὲν τοὺς εἶδον. Ἡ εἰδησις αὕτη μεγάλως μὲ κατέπληξε. Νὰ φθάσω τοσοῦτο πλησίον τοῦ ὄρους, τοὺς πόδας τοῦ ὁποίου θὰ προσεγγίζομεν αὐτὴν τὴν ἑσπέραν, καὶ νὰ ἤμεθα ὑποχωρούμενοι γὰρ ἐπανέλθωμεν ἔτι πλεονεξίαν! (ἀκολουθεῖ).

Αριθ. 16136.

ΚΑΝΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ.

Ο

Παρά τοις εν Καλάμαις Πλημμελειοδικαίς Εισαγγελεύς.

Λαβόντες υπ' όψιν ότι.

Ο Πανάγος Δημητρακόπουλος κάτοικος Γραϊκα κατηγορείται μετ' άλλων ως ύπαίτιος ότι κατά την 11 Σεπτεμβρίου 1854 εις την θέσιν Γάντα του χωρίου Γραϊκα, άπρωμελετήτως εις βρασμόν ψυχικής όρμης και εις άπαρασκευάστους διαπληκτισμούς άπεράσιον και έτραυματίσεν δια των χειρών του τον άριστερόν όρχην νοσήσαντα εκ τούτου και άνίκανον προς έργασίαν πλέον των τριών και έλατιον των τριάκοντα ήμερών, ήτοι επί παραβάσει του άρθρου 308 § 4 του Ποιν. Νόμου.

Επειδή ό άνωτέρω κατηγορούμενος είναι άπόν και άγνοείται ό τόπος της διαμονής του.

Διά ταύτα και

Δυνάμει του άρθρου 460 της Ποινικ. Δικονομίας.

Καλούμεν τον διαληφθέντα Πανάγον Δημητρακόπουλον κάτοικον Γραϊκα να έμφανισθ ή αυτοπροσώπως εις τό άκροατήριον των ένταύθα Πλημμελειοδικών την πρώτην Τετάρτην της έβδομάδος μετά παρέλευσιν τριών μηνών από της νομίμου κοινοποιήσεως του παρόντος και άν αύτη ήναι έξαιρετέα την άκόλουθον Τετάρτην διά να δικασθ ή επί τη προεκτεθείση πράξει.

Τό Κλητήριον τούτο Έπίκριμα θέλει τοιχοκολληθ ή εις τά παρά του Νόμου διατασσόμενα μέρη, και δημοσιευθ ή διά της Έφημερίδος ή Μεσσηνίας.

(Τ. Σ.) Κ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΙΔΗΣ

Αριθ. 16148.

ΚΑΝΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ.

Ο

Παρά τοις εν Καλάμαις Πλημμελειοδικαίς Εισαγγελεύς.

Λαβόντες υπ' όψιν ότι ό Ζήσιμος Ζησιμόπουλος κάτοικος Κορώνης κατηγορείται ότι μετ' άλλων επί κοινού συμφέροντος κινούμενοι και συνομολογήσαντες προς άλλήλοις άμοιβαίαν συνδρομήν συναπεράσιον και κατά την νύκτα της 1—2 Σεπτεμβρίου 1855 όντες έπιφορτισμένοι την μεταφοράν του αυτού ναυαγήσαντος εις Ακρίτας της Κορώνης την 28 Αυγούστου του αυτού έτους πλοίου άραβόσιτου, εις τας εν Κορώνη άποθήκας, καθ' όδόν έλαβον εν γνώσει εις την κατοχήν των αυτογνωμόνως και άνευ της συγκαταθέσεως του έχοντος δικαίωμα, 30 περίπου κοιλά άραβόσιτου, αξίας μείζονος των 20 και έλάττονος των 400 δραχμ. διά να τον έχωσι παρανόμως ως ιδιοκτησίαν των, κατά παράβ. των άρθρων 57, 371, 373, και 376 § 2 και 7 του Ποιν. Νόμου.

Επειδή ό άνωτέρω κατηγορούμενος είναι άπόν και άγνοείται ό τόπος της διαμονής του.

Διά ταύτα και

Δυνάμει του άρθ. 460 της Ποιν. Δικονομίας.

Καλούμεν τον διαληφθέντα Ζήσιμον Ζησιμόπουλον κάτοικον Κορώνης να έμφανισθ ή αυτοπροσώπως εις τό άκροατήριον των ένταύθα Πλημμελειοδικών την πρώτην Τετάρτην μετά παρέλευσιν τριών μηνών από της νομίμου κοινοποιήσεως

του παρόντος και άν αύτη ήναι έξαιρετέα την άκόλουθον Τετάρτην, διά να δικασθ ή επί τη προεκτεθείση πράξει.

Τό παρόν Κλητήριον θέλει τοιχοκολληθ ή εις τά παρά του Νόμου διατασσόμενα μέρη και δημοσιευθ ή διά της έφημερίδος ή Μεσσηνίας. Καλάμαι την 25 Αυγούστου 1857.

Ο Εισαγγελεύς (Τ. Σ.) Κ. Παπασπυρίδης.

Αριθ. 16144.

ΚΑΝΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ.

Ο παρά τοις εν Καλάμαις Πλημμελειοδικαίς Εισαγγελεύς.

Έχοντες υπ' όψιν τό από 13 Ιουλίου 1856 Βούλευμα του Συμβουλίου των εν Καλάμαις Πλημμελειοδικών, δι' ου παρεπέμθη εις τό άκροατήριον των αυτών Πλημμελειοδικών ό Χρήςτος Δημητρόπουλος γεννηθείς και κάτοικων εις τό χωρίον Ψαρί του δήμου Δωριού της Τριφυλίας διά να δικασθ ή ως ύπαίτιος του ότι κατά τά μέσα του μηνός Σεπτεμβρίου 1853 εν καιρήν νυκτός εν γνώσει έλαβεν εις την κατοχήν του αυτογνωμόνως και άνευ της συγκαταθέσεως του ιδιοκτητήτου Παναγιώτου Μιτσιότσα ένα Ιππον αυτού εν τη εν τω χωρίω αυτού οικία του εύρισχόμενον και αξίζοντα πλέον μίν των 20 και έλαττον των 400 δραχμών διά να τον έχη παρανόμως ως ιδιοκτησίαν του ήτοι επί παραβάσει των άρθρ. 371, 373, 376, § 7 του Ποιν. Νόμου και 1 και 5 του περι ζωοκλοπής.

Επειδή ό άνωτέρω είναι άπόν και άγνοείται ό τόπος της διαμονής του.

Ποινικ. Δικονομίας.

Καλούμεν τον ειρημένον Δημητρόπουλον να έμφανισθ ή αυτοπροσώπως εις τό άκροατήριον των ένταύθα Πλημμελειοδικών την πρώτην Τετάρτην της πρώτης έβδομάδος μετά παρέλευσιν τριών μηνών από της νομίμου κοινοποιήσεως του παρόντος και άν αύτη ήναι έξαιρετέα την άκόλουθον Τετάρτην διά να δικασθ ή επί τη προεκτεθείση πράξει.

Τό κλητήριον τούτο έπίκριμα θέλει τοιχοκολληθ ή εις τά παρά του νόμου διατασσόμενα μέρη, και δημοσιευθ ή διά της έφημερίδος ή Μεσσηνίας.

Καλάμαι την 25 Αυγούστου 1857.

Ο Εισαγγελεύς (Τ. Σ.) Κ. Παπασπυρίδης.

Αριθ. 16132.

ΚΑΝΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ

Ο

Παρά τοις εν Καλάμαις Πλημμελειοδικαίς Εισαγγελεύς.

Λαβόντες υπ' όψιν τό από 23 Ιανουαρίου 1857 και υπ' αριθμόν 273 βούλευμα του συμβουλίου των ένταύθα Πλημμελειοδικών δι' ου παρεπέμφθησαν εις τό άκροατήριον των αυτών Πλημμελειοδικών ό Απός. Χ. Αντωνόπουλον κάτοικος Νησίου διά να δικασθ ή ως ύπαίτιος ότι κατά τό έτος 1855 ως στρατεύσιμος του δήμου Παμίσου λαχών τον υποχρεωτικόν κληρόν 24 δέν ένεφανισθ ή ενώπιον των άρμοδίων άρχών προς έκπλήρωσιν της υποχρεώσεως του ταύτης και τοι προσκλήθεις προσηκόντως ήτοι επί παραβάσει των άρθ. 35. και 6. του υπό στοιχ. Ρ. Α. Γ. Νόμου περι κρατολ. κληρ.

Επειδή ό άνωτέρω είναι άπόν και άγνοείται ό τόπος της διαμονής του.

Διά ταύτα και

Δυνάμει του άρθ. 460 της Ποιν. Δικονομίας.

Καλούμεν τον διαληφθέντα Ζήσιμον Ζησιμόπουλον κάτοικον Κορώνης να έμφανισθ ή αυτοπροσώπως εις τό άκροατήριον των ένταύθα Πλημμελειοδικών την πρώτην Τετάρτην μετά παρέλευσιν τριών μηνών από της νομίμου κοινοποιήσεως

του παρόντος και άν αύτη ήναι έξαιρετέα την άκόλουθον Τετάρτην, διά να δικασθ ή επί τη προεκτεθείση πράξει.

Τό παρόν Κλητήριον θέλει τοιχοκολληθ ή εις τά παρά του Νόμου διατασσόμενα μέρη, και δημοσιευθ ή διά της έφημερίδος ή Μεσσηνίας.

Καλάμαι την 25 Αυγούστου 1857.

Ο Εισαγγελεύς (Τ. Σ.) Κ. Παπασπυρίδης.

Ο Εκδότης Δαμιανός Δημητριάδης Τύποις Μεσσηνίας, Δ. Δημητριάδου

Επειδή ό άνωτέρω κατηγορούμενος είναι άπόν και άγνοείται ό τόπος της διαμονής του.

Διά ταύτα

Δυνάμει του άρθ. 460 της Ποιν. Δικονομίας.

Καλούμεν τον διαληφθέντα Απόστολον Χ. Αντωνόπουλον κάτοικον Νησίου να έμφανισθ ή αυτοπροσώπως εις τό άκροατήριον των ένταύθα Πλημμελειοδικών την πρώτην Τετάρτην μετά παρέλευσιν τριών μηνών από της νομίμου κοινοποιήσεως του παρόντος, και άν αύτη είναι έξαιρετέα, την άκόλουθον Τετάρτην διά να δικασθ ή επί τη προεκτεθείση πράξει.

Τό Κλητήριον τούτο Έπίκριμα θέλει τοιχοκολληθ ή εις τά παρά του Νόμου διατασσόμενα μέρη, και δημοσιευθ ή διά της Έφημερίδος ή Μεσσηνίας.

Καλάμαις τη 25 Αυγούστου 1857

Ο Εισαγγελεύς (Τ. Σ.) Κ. Παπασπυρίδης.

Αριθ. 15140.

ΚΑΝΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ.

Ο παρά τοις εν Καλάμαις Πλημμελειοδικαίς Εισαγγελεύς.

Λαβόντες υπ' όψιν τό από 25 Φεβρουαρίου 1857 υπ' αριθ. 326 Βούλευμα του Συμβουλίου των εν Καλάμαις Πλημμελειοδικών, δι' ου παρεπέμφθησαν εις τό άκροατήριον των αυτών Πλημμελειοδικών ό Πέτρος Π. Μουραφέτης κάτοικος Κουρτζαουσίου άγνώστου διαμονής ένα δικασθ ή ως ύπαίτιος ότι κληρούχος ών του δήμου Θουρίας κατά την άπογραφήν του έτους 1850 ως λαχών τον υποχρεωτικόν υπ' αριθ. 3000 βασιλ. στρατών προς έκπλήρωσιν της στρατιωτικής υποχρεώσεως του, άπελθών εις άγνωστον μέρος.

Επειδή ό άνωτέρω κατηγορούμενος είναι άπόν και άγνοείται ό τόπος της διαμονής του.

Διά ταύτα

Δυνάμει του άρθρου 460 της Ποιν. Δικονομίας.

Καλούμεν τον διαληφθέντα Πέτρον Π. Μουραφέτην κάτοικον Κουρτζαουσίου να έμφανισθ ή αυτοπροσώπως εις τό άκροατήριον των ένταύθα Πλημμελειοδικών την πρώτην Τετάρτην μετά παρέλευσιν τριών μηνών από της νομίμου κοινοποιήσεως του παρόντος, και άν αύτη είναι έξαιρετέα την άκόλουθον Τετάρτην διά να δικασθ ή επί τη προεκτεθείση πράξει.

Τό κλητήριον τούτο έπίκριμα θέλει τοιχοκολληθ ή εις τά παρά του νόμου διατασσόμενα μέρη, και δημοσιευθ ή διά της έφημερίδος ή Μεσσηνίας.

Καλάμαι την 25 Αυγούστου 1857.

Ο Αντεισαγγελεύς (Τ.Σ.) Γ. Χ. Πανάγος

Αριθ. 15284.

ΚΑΝΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ

Ο

Παρά τοις εν Καλάμαις Πλημμελειοδικαίς Εισαγγελεύς.

Έχοντες υπ' όψιν τό υπ' αριθ. 1296 της 31 Δεκεμβρίου 1853 Π. Ε. Βούλευμα του Συμβουλίου των ένταύθα Πλημμελειοδικών, δι' ου παρεπέμφθησαν εις τό άκροατήριον των ένταύθα Πλημμελειοδικών, οι Γρηγόριος Άγγελόπουλος γεννηθείς εις Κορώνην και κατοικών εις Καλάμας έτών

26, και Αναστάσιος Άγγελόπουλος γεννηθείς εις Κορώνην και κατοικών εις Καλάμας έτών 55 διά να δικασθ ή ως ύπαίτιοι ότι ό μίν πρώτος ήτοι ό Γρηγόριος Άγγελόπουλος άπλώς χρεοκόπος 1) ως μη κοινοποιήσας την πάσιν των πληρωμών εις τό Έμποροδικειον γενομένην πρό του Απριλίου 1854 2) ως έμφανισας βιβλία άτάκτως συντεταγμένα άνευ χρονολογικής τάξεως με άγραφα διασήματα άνευ ένιασίων άπογραφών και μη έμφανίοντα την κατά μήνα σημείωσιν της οικιακής δαπάνης, ουδέ παρισάνοντα την άφ' ήμερών εις ήμέραν παρουσίαν εις τά γραφεία του επί ζημιά προς δέ και κατωτέρα της αγοραίας τιμής, ήτοι εις τον Παρασκευά Παρσκευόπουλον μίαν δουζίναν καρέκλας διά έρχμας 70 αντί 88 της αγοραίας τιμής αυτών, και εις άλλους άλλα διάφορα πράγματα, εν φ ή περιουσία του ήτο πενήτηκοντα τοις εκατόν κατωτέρα του χρέους του συνισταμένης έκείνης μίν εις τέσσαρας μδεις χιλιάδας δραχμάς, τούτου εις δεκατέσσαρας περίπου χιλιάδας δραχμάς.

Επειδή οι διαληφθέντες κατηγορούμενοι είναι άπόντες και άγνοείται ό τόπος της διαμονής των.

Διά ταύτα και

Δυνάμει του άρθ. 460 της Ποιν. Δικονομίας.

Καλούμεν τους διαληφθέντας Γρηγόριον και Αναστάσιον Άγγελοπούλους να έμφανισθ ή αυτοπροσώπως εις τό άκροατήριον των ένταύθα Πλημμελειοδικών την πρώτην Τετάρτην της έβδομάδος μετά παρέλευσιν τριών μηνών από της νομίμου κοινοποιήσεως του παρόντος, και άν αύτη ήναι έξαιρετέα την άκόλουθον Τετάρτην διά να δικασθ ή επί της άνω προεκτεθείσης πράξεως.

Τό Κλητήριον τούτο Έπίκριμα θέλει τοιχοκολληθ ή εις τά παρά του Νόμου όριζόμενα μέρη, και θέλει δημοσιευθ ή διά της έφημερίδος ή Μεσσηνίας.

Καλάμαι, την 17 Αυγούστου 1857.

Ο Εισαγγελεύς (Τ. Σ.) Κ. Παπασπυρίδης

Επειδή ό άνωτέρω κατηγορούμενος είναι άπόν και άγνοείται ό τόπος της διαμονής του.

Διά ταύτα

Δυνάμει του άρθ. 460 της Ποιν. Δικονομίας.

Καλούμεν τον διαληφθέντα Απόστολον Χ. Αντωνόπουλον κάτοικον Νησίου να έμφανισθ ή αυτοπροσώπως εις τό άκροατήριον των ένταύθα Πλημμελειοδικών την πρώτην Τετάρτην μετά παρέλευσιν τριών μηνών από της νομίμου κοινοποιήσεως του παρόντος, και άν αύτη είναι έξαιρετέα, την άκόλουθον Τετάρτην διά να δικασθ ή επί τη προεκτεθείση πράξει.

Τό Κλητήριον τούτο Έπίκριμα θέλει τοιχοκολληθ ή εις τά παρά του Νόμου διατασσόμενα μέρη, και δημοσιευθ ή διά της Έφημερίδος ή Μεσσηνίας.

Καλάμαις τη 25 Αυγούστου 1857

Ο Εισαγγελεύς (Τ. Σ.) Κ. Παπασπυρίδης.

Αριθ. 15140.

ΚΑΝΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ.

Ο παρά τοις εν Καλάμαις Πλημμελειοδικαίς Εισαγγελεύς.

Λαβόντες υπ' όψιν τό από 25 Φεβρουαρίου 1857 υπ' αριθ. 326 Βούλευμα του Συμβουλίου των εν Καλάμαις Πλημμελειοδικών, δι' ου παρεπέμφθησαν εις τό άκροατήριον των αυτών Πλημμελειοδικών ό Πέτρος Π. Μουραφέτης κάτοικος Κουρτζαουσίου άγνώστου διαμονής ένα δικασθ ή ως ύπαίτιος ότι κληρούχος ών του δήμου Θουρίας κατά την άπογραφήν του έτους 1850 ως λαχών τον υποχρεωτικόν υπ' αριθ. 3000 βασιλ. στρατών προς έκπλήρωσιν της στρατιωτικής υποχρεώσεως του, άπελθών εις άγνωστον μέρος.

Επειδή ό άνωτέρω κατηγορούμενος είναι άπόν και άγνοείται ό τόπος της διαμονής του.

Διά ταύτα

Δυνάμει του άρθρου 460 της Ποιν. Δικονομίας.

Καλούμεν τον διαληφθέντα Πέτρον Π. Μουραφέτην κάτοικον Κουρτζαουσίου να έμφανισθ ή αυτοπροσώπως εις τό άκροατήριον των ένταύθα Πλημμελειοδικών την πρώτην Τετάρτην μετά παρέλευσιν τριών μηνών από της νομίμου κοινοποιήσεως του παρόντος, και άν αύτη είναι έξαιρετέα την άκόλουθον Τετάρτην διά να δικασθ ή επί τη προεκτεθείση πράξει.

Τό κλητήριον τούτο έπίκριμα θέλει τοιχοκολληθ ή εις τά παρά του νόμου διατασσόμενα μέρη, και δημοσιευθ ή διά της έφημερίδος ή Μεσσηνίας.

Καλάμαι την 25 Αυγούστου 1857.

Ο Αντεισαγγελεύς (Τ.Σ.) Γ. Χ. Πανάγος

Αριθ. 15284.

ΚΑΝΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ

Ο

Παρά τοις εν Καλάμαις Πλημμελειοδικαίς Εισαγγελεύς.

Έχοντες υπ' όψιν τό υπ' αριθ. 1296 της 31 Δεκεμβρίου 1853 Π. Ε. Βούλευμα του Συμβουλίου των ένταύθα Πλημμελειοδικών, δι' ου παρεπέμφθησαν εις τό άκροατήριον των ένταύθα Πλημμελειοδικών, οι Γρηγόριος Άγγελόπουλος γεννηθείς εις Κορώνην και κατοικών εις Καλάμας έτών

26, και Αναστάσιος Άγγελόπουλος γεννηθείς εις Κορώνην και κατοικών εις Καλάμας έτών 55 διά να δικασθ ή ως ύπαίτιοι ότι ό μίν πρώτος ήτοι ό Γρηγόριος Άγγελόπουλος άπλώς χρεοκόπος 1) ως μη κοινοποιήσας την πάσιν των πληρωμών εις τό Έμποροδικειον γενομένην πρό του Απριλίου 1854 2) ως έμφανισας βιβλία άτάκτως συντεταγμένα άνευ χρονολογικής τάξεως με άγραφα διασήματα άνευ ένιασίων άπογραφών και μη έμφανίοντα την κατά μήνα σημείωσιν της οικιακής δαπάνης, ουδέ παρισάνοντα την άφ' ήμερών εις ήμέραν παρουσίαν εις τά γραφεία του επί ζημιά προς δέ και κατωτέρα της αγοραίας τιμής, ήτοι εις τον Παρασκευά Παρσκευόπουλον μίαν δουζίναν καρέκλας διά έρχμας 70 αντί 88 της αγοραίας τιμής αυτών, και εις άλλους άλλα διάφορα πράγματα, εν φ ή περιουσία του ήτο πενήτηκοντα τοις εκατόν κατωτέρα του χρέους του συνισταμένης έκείνης μίν εις τέσσαρας μδεις χιλιάδας δραχμάς, τούτου εις δεκατέσσαρας περίπου χιλιάδας δραχμάς.

Επειδή οι διαληφθέντες κατηγορούμενοι είναι άπόντες και άγνοείται ό τόπος της διαμονής των.

Διά ταύτα και

Δυνάμει του άρθ. 460 της Ποιν. Δικονομίας.

Καλούμεν τους διαληφθέντας Γρηγόριον και Αναστάσιον Άγγελοπούλους να έμφανισθ ή αυτοπροσώπως εις τό άκροατήριον των ένταύθα Πλημμελειοδικών την πρώτην Τετάρτην της έβδομάδος μετά παρέλευσιν τριών μηνών από της νομίμου κοινοποιήσεως του παρόντος, και άν αύτη ήναι έξαιρετέα την άκόλουθον Τετάρτην διά να δικασθ ή επί της άνω προεκτεθείσης πράξεως.

Τό Κλητήριον τούτο Έπίκριμα θέλει τοιχοκολληθ ή εις τά παρά του Νόμου όριζόμενα μέρη, και θέλει δημοσιευθ ή διά της έφημερίδος ή Μεσσηνίας.

Καλάμαι, την 17 Αυγούστου 1857.

Ο Εισαγγελεύς (Τ. Σ.) Κ. Παπασπυρίδης